

Sygn. akt III RC 742/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu , Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Lubińska
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lutego 2016 r.

sprawy z powództwa **K. C. (1)**

przeciwko **J. B. (1)**

o alimenty

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki K. C. (1) kosztami postępowania;
3. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;
4. przyznaje adwokatowi Ł. K. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym kwotę 82,80 zł (osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu.

Sygn. akt III RC 742/14

UZASADNIENIE

Powódka K. C. (1) wniosła w pozwie o zasądzenie od pozwanej J. B. (1) alimentów w kwocie 2.000,00 zł miesięcznie, płatnych na rachunek bankowy powódki z góry do dnia 1-szego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami. Jednocześnie powódka złożyła wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanej J. B. (1) do uiszczenia jednorazowo na rzecz powódki kwoty 1.000,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że ma niską rentę rodzinną, co sprawia, że wielokrotnie chodziła głodna i miała dylemat czy zakupić żywność czy lekarstwa. Podała, że choruje na nadciśnienie tętnicze, tarczycę i „nerwicę serca”. Ma odcięte przez pozwaną centralne ogrzewanie i żyje na skraju nędzy. Pozwana, która jest jej córką, nie pomaga jej i nie interesuje się jej osobą. Powódka wskazała, że pozwana i jej konkubent pracują w restauracji (...) przy ul. (...) w G. i oboje bardzo dobrze zarabiają. Mają mieszkanie o powierzchni 100 m², w którym zakończyli właśnie kapitalny remont. Powódka podała, że 18 lat temu zamieniła się z córką na mieszkania pod warunkiem możliwości korzystania z łazienki, lecz córka nigdy nie zaproponowała jej możliwości skorzystania z kąpielni. K. C. (1) wyszczególniła swoje miesięczne wydatki, wskazując, że wydaje: 100 zł na światło, 56 zł na gaz, 32 zł na wywóz śmieci,

80 zł za wodę, 15 zł podatek od nieruchomości, 100 zł na lekarstwa, 190 zł na węgiel i drzewo, 100 zł na środki czystości. Na żywność pozostaje jej 55,45 zł na cały miesiąc.

W piśmie z dnia 12 grudnia 2014 r. powódka wskazała, że jej mąż A. C. zmarł 12 sierpnia 2012 r.

W oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania powódka wskazała, że jest właścicielką mieszkania o powierzchni 39 m². Jako wysokość otrzymywanej renty rodzinnej wskazała 728,25 zł. /k. 30-32/

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r. Sąd ustanowił dla powódki adwokata z urzędu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa. /k. 46-48/

U uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że wielokrotnie pomagała finansowo powódce, płacąc za media, prąd, robiąc zakupy. Sytuacja finansowa powódki wynika z zaciągania przez nią pożyczek, płaceniem rachunków za Z. S. (1) i utrzymywaniem jego i jego córki. Pozwana podała, że powódka mieszka ze Z. S. (1), z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, i z jego córką. Jest on ponadto związany z nią umową najmu lokalu, z którego to tytułu zobowiązany jest płacić 400 zł czynszu miesięcznie i ponosić 2/3 kosztów utrzymania. Według pozwanej, powódka poznała Z. S. (1) przez Internet i przyjechał on z W. żeby z nią zamieszkać. Faktycznie nie płaci on czynszu najmu, a zawarcie umowy potrzebne mu było celem uzyskania zasiłku na dziecko z ZUS. Pozwana wskazała, że w mieszkaniu powódki jest piec kaflowy. Powódka zarabia opiekując się starszą osobą. Wcześniej pracowała dla PCK otrzymując miesięczny dochód 1.000 zł. Powódka prosiła członków rodziny o zaciąganie dla niej pożyczek i kredytów, z których otrzymywała pieniądze, a ich nie spłacała.

Pozwana odnośnie swojej sytuacji majątkowej wskazała, że zarabia około 1.237 zł, a jej partner 652 zł. Miesięcznie ponosi koszty: 61 zł wywóz śmieci, 190 zł – telefony, 130 zł -Internet, 140 zł – ogrzewanie, 100 zł użytkowanie samochodu, 61 zł – woda, 170 zł – prąd, 15 zł- ubezpieczenie mieszkania, 5 zł – podatek od nieruchomości, 46 zł – karta kredytowa, 500 zł – kredyty płacone za powódkę. Resztę dochodu przeznacza na wyżywienie, odzież i środki czystości.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015 r. Sąd oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia.

W piśmie procesowym z 9 lutego 2015 r. powódka zaprzeczyła prawdziwości twierdzeń pozwanej co do wielkości jej miesięcznych wydatków i dochodów. Podała, że według niej pozwana zarabia z tytułu pracy w restauracji (...) 5.000 zł, zaś W. O. (1) ze swoich zarobków przekazuje pozwanej kwotę 80 zł dziennie. Powódka wskazała również, że spadek po mężu otrzymała z ogromnym zadłużeniem i z tego powodu była zmuszona brać pożyczki. Musiała też zapłacić zachówek dwóm synom męża.

Sąd ustalił, co następuje:

K. C. (1) urodziła się (...), ma 69 lat. Do 2012 r. pozostawała w związku małżeńskim z A. C., który zmarł 12 sierpnia 2012 r. Z tego związku małżeńskiego w dniu (...) urodziła się J. B. (1), jedyne dziecko powódki.

Powódka wraz z mężem mieszkała w budynku wielorodzinnym przy ul. (...), którego był on współwłaścicielem. Zajmowali mieszkanie (...)-pokojowe o powierzchni 72 m², położone na parterze. W mieszkaniu tym nie było ciepłej wody. W dniu 3.12.1997 r. J. B. (1) nabyła od ojca ten lokal mieszkalny, aby zamieszkać w nim wraz z rodziną. K. C. (1) i jej mąż przenieśli się do dwupokojowego mieszkania o powierzchni 39 m², znajdującego się w tym samym budynku, na tej samej kondygnacji, położonego naprzeciwko dotychczas zajmowanego przez nich mieszkania.

K. C. (1) ma wykształcenie zawodowe. W swoim życiu przepracowała 17 lat za które były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. W pozostałym okresie pracowała sezonowo przy tytoniu. Nie dbała o opłacanie składek w pozostałych latach swojej pracy rolniczej. Do wymiaru emerytury zostało jej zaliczone tylko 17 lat pracy i wysokość

tego świadczenia wyniosłaby około 300 zł. Z uwagi na to powódka przeszła na rentę rodzinną, którą otrzymuje w wysokości 844,45 zł, z czego potrącane są kwoty: 211,11 zł tytułem prowadzonej przeciwko powódce egzekucji, 40,00 zł tytułem zaliczki na podatek do urzędu skarbowego i 76,00 zł tytułem składki na ubezpieczenie zdrowotne. Powódka otrzymuje co miesiąc przelew w wysokości 517,34 zł. W marcu 2016 r. powódka otrzyma jednorazowy dodatek do renty w wysokości 400 zł, zaś jej świadczenie rentowe wzrosło o 4,70 zł miesięcznie.

Powódka od 9 października 2012 r. do września 2014 r. miała zawartą umowę zlecenia, w ramach której świadczyła pracę jako opiekun osób starszych w ramach Polskiego Czerwonego Krzyża. W chwili wprowadzenia się do powódki Z. S. (1) sprawowała ona odpłatnie opiekę nad osobą starszą, która była dowożona do jej mieszkania. Zrezygnowała z tego źródła dochodu po namowie Z. S. (1).

W mieszkaniu powódki przy ul. (...) nie było wanny ani prysznic. Standard tego mieszkania nie był wysoki i zachodziła potrzeba dokonania jego odświeżenia oraz wymiany drzwi wejściowych. Powódka mogła w każdym momencie korzystać z wanny w mieszkaniu pozwanej. Rodzina pozwanej proponowała powódce pomoc w remoncie mieszkania, jak też planowała zakup dla powódki nowych drzwi wejściowych. To ostatecznie nie doszło do skutku z uwagi na znaczne pogorszenie stosunków rodzinnych po zamieszkaniu z powódką Z. S. (1). Mieszkanie to miało również źródło ogrzewania. Znajdował się w nim sprawny piec, zaś w krótkim czasie miały być przez pozwaną zamontowane kaloryfery centralnego ogrzewania.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

kopia decyzji ZUS z 19.03.2014 r. – k. 6;

kopia odpisu skróconego aktu zgonu A. C. – k. 23;

kopia zaświadczenia Oddziału (...) z 21.01.2013 r. – k. 38;

kopia PIT-37 K. C. (1) za 2013 r. – k. 39-40;

wyciąg z konta osobistego K. C. (1) z 8.01.2015 r. – k. 41;

kopia aktu notarialnego z 3.12.1997 r. – k. 62-65;

zeznania świadka W. O. (1) – k. 306v-308;

zeznania świadka M. L. (1) – k. 308-309;

zeznania świadka M. L. (2) – k. 309-310;

zeznania świadka S. B. – k. 310-311;

zeznania świadka S. N. – k. 364v-365;

zeznania świadka L. S. – k. 368v-369;

zeznania powódki K. C. (1) – k. 428-430;

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

J. B. (1) urodziła się (...), ma 49 lat. Mieszka wraz z obecnym partnerem W. O. (1) w mieszkaniu przy ul. (...), które nabyła w 1997 r. od ojca. Pozwana ma wykształcenie zawodowe i od kilku lat pracuje w restauracji (...) jako pomoc kuchenna w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.237 zł netto, zaś jej konkubent w kwocie 652 zł. Nie otrzymuje żadnych dodatków do wynagrodzenia za pracę. W. O. (1) otrzymuje „napiwki” w

łączonej wysokości około 150 zł miesięcznie. Pozwana możliwość zjedzenia nieodpłatnie posiłku w pracy. Zdarza się, że może wziąć z pracy nieodpłatnie jedzenie na wynos, gdy następuje pomyłka w zamówieniu dla klienta i pozostaje niesprzedana porcja.

Pozwana ma kilkoro dzieci, które usamodzielniały się i nie mieszkają z nią. Ma również wnuki. Zanim pozwana poznała W. O. (1) jej sytuacja majątkowa była bardzo zła, brakowało jej pieniędzy nawet na jedzenie. Jej były mąż był alkoholikiem.

Kiedy J. B. (1) nabyła lokal mieszkalny przy ul. (...) nie było w nim dostępu do ciepłej wody. Nie było jej stać na zakup boileru. Nabyła go dopiero około 10 lat temu, gdy zamieszkała z nią W. O. (1).

Od kilku lat pozwana stopniowo gromadziła oszczędności na remont mieszkania, które znajdowało się w złym stanie. Zaciągała też pożyczki w celu wyremontowania mieszkania, przy czym kolejną pożyczkę zaciągała dopiero po całkowitej spłacie poprzedniej. Zdążyła już wyremontować kilka pomieszczeń, stosunkowo niewielkim kosztem.

Miesięczne koszty utrzymania pozwanej i jej konkubenta wynoszą: ok. 170 zł – prąd, ok. 61 zł – woda, ok. 140 zł- ogrzewanie, 61 zł- wywóz śmieci, ok. 190 zł – abonamenty za 2 telefony, 130 zł – opłata za Internet, ok. 100 zł – koszty użytkowania samochodu, 15 zł – ubezpieczenie mieszkania, 5 zł – podatek od nieruchomości.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

potwierdzenia transakcji z 9.01.2015 r. – k. 54, 55;

potwierdzenia transakcji z 12.12.2014 r. – k. 56;

potwierdzenia transakcji z 13.11.2014 r. – k. 57;

faktura VAT nr (...) – k. 59;

faktura VAT nr (...) – k. 61;

faktura VAT nr (...) – k. 66;

faktura VAT nr (...) – k. 67;

decyzja o wysokości podatku od nieruchomości z 24.01.2014 r. – k. 68;

zaświadczenie o zarobkach J. B. – k. 70;

zaświadczenie o zarobkach W. O. – k. 71;

faktura VAT z 6.01.2015 r. – k. 75;

faktura VAT z 5.12.2014 r. – k. 76;

potwierdzenia transakcji z 11.06.2014 r. – k. 77;

potwierdzenia transakcji z 28.05.2014 r. – k. 78;

potwierdzenia transakcji z 4.04.2014 r. – k. 79;

potwierdzenia transakcji z 18.04.2014 r. – k. 80;

potwierdzenia transakcji z 9.04.2014 r. – k. 81;

kopia polisy ubezpieczeniowej – k. 89

kopia PIT-37 J. B. (1) za 2013 r. – k. 90-93; 134-140

kopia PIT-37 W. O. (1) za 2013 r. – k. 94-95;

dowody wpłaty – k. 142-144;

kopia PIT J. B. (1) za 2014 r. – k. 163

zeznania świadka W. O. (1) – k. 306v-308;

zeznania świadka M. L. (1) – k. 308-309;

zeznania świadka M. L. (2) – k. 309-310;

zeznania świadka S. B. – k. 310-311;

zeznania świadka S. N. – k. 364v-365;

zeznania świadka W. M. – k. 368

zeznania świadka L. S. – k. 368v-369;

zeznania powódki K. C. (1) – k. 428-430;

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

Powódka jeszcze za życia męża zaciągała pożyczki, których następnie nie była w stanie spłacić w całości. Pożyczki zaciągała również po śmierci męża. Z jednej z pożyczek, na kwotę 5.000 zł, przeprowadziła remont mieszkania. Zakupiła na kredyt okna plastikowe, nowe meble. Wysokość tych zobowiązań spowodowała skierowanie przeciwko niej postępowania egzekucyjnego, które toczy się do dnia dzisiejszego. Powódka przynajmniej kilkakrotnie prosiła również inne osoby, w tym pozwaną, o zaciąganie pożyczek, z których czerpała zyski. Osoby te zostały następnie zmuszone do samodzielnej spłaty tych pożyczek, gdyż powódka nie dawała im pieniędzy na spłatę. J. B. (1) zaciągnęła pożyczkę w wysokości 5.000 zł i 3.000 zł, a kwoty z tych pożyczek przekazała powódce. Do lutego 2016 r. J. B. (1) spłacała co miesiąc 500 zł tytułem pożyczek zaciągniętych dla powódki.

Powódka zawierała kilkakrotnie umowy z operatorami sieci komórkowych, zobowiązując się do opłacania abonamentu przez określony czas. Sprzedawała osobom trzecim aparaty telefoniczne przekazane jej w ramach tych umów. Nie opłacała abonamentu, co powodowało nakładanie na nią kar finansowych.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

potwierdzenia transakcji z 17.12.2014 r. – k. 49, 50;

kopia zaświadczenia o spłacie zobowiązania z 30.12.2014 r. – k. 51;

kopia umowy o (...) – k. 53;

wtórnik operacji polecenie przelewu z 18.12.2013 r. k- k. 69;

kopia pisma Komornika sądowego z 12.11.2013 r. – k. 116;

kopia postanowienia Komornika sądowego z 12.11.2013 r. – k. 117;

kopia pisma Komornika sądowego z 5.12.2013 r. – k. 118-119;

kopia postanowienia Komornika sądowego z 5.12.2013 r. – k. 120-121;

kopia postanowienia Komornika sądowego z 14.01.2014 r. – k. 122-123;

potwierdzenie transakcji z 18.12.2013 r. – k. 125

zeznania świadka J. S. – k. 182v;

zeznania świadka W. O. (1) – k. 306v-308;

zeznania świadka M. L. (1) – k. 308-309;

zeznania świadka M. L. (2) – k. 309-310;

zeznania świadka S. B. – k. 310-311;

zeznania świadka M. P. – k. 369;

zeznania powódki K. C. (1) – k. 428-430;

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

W okresie gdy powódka zamieszkiwała jeszcze na ul. (...) zawarła umowę na odbiór telewizji cyfrowej Cyfrowy P. i miała wykupiony m.in. (...) za 99,80 zł i (...) za 40,00 zł. Powódka miała wykupiony dostęp do Internetu. Korzystała też z tabletu, na którego zakup dla siebie namówiła sąsiadkę.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

kopia wezwania do zapłaty z 5.11.2014 r. – k. 82;

zeznania świadka S. B. – k. 310-311)

W sierpniu 2014 r. K. C. (1) za pośrednictwem portalu Internetowego („randkowego”) (...) poznała Z. S. (1), zamieszkałego w W.. Powódka zaprosiła Z. S. (1) aby wraz ze swoją 12 letnią córką zamieszkał u niej w mieszkaniu. Z. S. (1) z córką w dniu 27 sierpnia 2014 r. wprowadził się do powódki. Podpisali formalnie umowę najmu, której celem było m.in. uzyskanie przez Z. S. (1) dodatku mieszkaniowego.

Powódka w związku z przyjazdem Z. S. (1) wyrzuciła część swoich mebli, aby umożliwić mu wstawienie jego własnych.

W dniu 29 kwietnia 2015 r. powódka wyprowadziła się ze swojego mieszkania przy ul. (...) i zamieszkała wraz ze Z. S. (1) w wynajętym przez nich wspólnie mieszkaniu przy ul. (...). Mieszkanie to miało powierzchnię około 69 m², a wysokość czynszu wynosiła około 800 zł. Następnie powódka w lipcu 2015 r. zamieszkała ze Z. S. (1) przy ul. (...) w mieszkaniu którego najemcą jest wyłącznie Z. S. (1). Miesięczne koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą około 900 zł.

Powódka w dniu 12 stycznia 2015 r. podpisała umowę przeniesienia udziału w prawie własności nieruchomości wspólnej i niewyodrębnionego lokalu mieszkalnego na zabezpieczenie. Zgodnie z zawartą umową powódka w celu zabezpieczenia spłaty pożyczki na kwotę 8.000 zł przeniosła własność swojego prawa do nieruchomości na P. D.. Zgodnie z treścią umowy powódka miała roszczenia o powrotne przeniesienie udziału we własności nieruchomości wspólnej wynoszącego 5/20 części, z którym związane jest prawo własności niewyodrębnionego lokalu mieszkalnego

nr (...), które to roszczenie zostało wpisane do działu III księgi wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości. Warunkiem odzyskania własności była spłata pożyczki wraz z umówionymi odsetkami i prowizją. Powódka miała formalnie możliwość odzyskania własności nieruchomości, jeśli do połowy stycznia 2016 r. spłaciłaby kwotę około 11.000 zł. Powódce nie udało się spłacić zaciągniętej pożyczki i nie odzyskała ona własności nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty. K. C. (1) nie jest już właścicielką swojego dotychczasowego mieszkania. Mieszkanie to zostało sprzedane przez P. D. osobom trzecim już w listopadzie 2015 r. za kwotę około 50.000 zł.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

treść księgi wieczystej (...) – k. 253-277;

zdjęcia – k. 278-279;

treść księgi wieczystej (...) – k. 416-422;

zeznania świadka W. O. (1) – k. 306v-308;

zeznania świadka M. L. (1) – k. 308-309;

zeznania świadka M. L. (2) – k. 309-310;

zeznania świadka S. B. – k. 310-311;

zeznania świadka R. O. – k. 311;

zeznania świadka W. M. – k. 368

zeznania świadka L. S. – k. 368v-369;

zeznania powódki K. C. (1) – k. 428-430;

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

K. C. (1) pozostawała w dobrych relacjach z córką J. B. (1). Gdy istniała taka potrzeba sprawowała opiekę nad jej dziećmi, swoimi wnukami.

K. C. (1) leczy się na nadciśnienie i niedoczynność tarczycy. Jej ogólny stan zdrowia jest dobry. Może ona samodzielnie wykonywać wszystkie codzienne czynności i nie wymaga pomocy innych osób.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

karta informacyjna z poradni (...) k. 347-360;

zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 423;

zeznania świadka M. P. – k. 369-370;

zeznania powódki K. C. (1) – k. 428-430;

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

K. C. (1) oraz jej partner Z. S. (1) kierują przeciwko J. B. (1) oraz jej partnerowi W. O. (1) różnego rodzaju postępowania: karne, administracyjne, cywilne. Z. S. (1) co najmniej kilkakrotnie groził J. B. (1) wytoczeniem przeciwko niej kolejnych spraw sądowych, a także dzwonił wielokrotnie do pracodawcy pozwanej. Z. S. (1) namawiał niektórych świadków aby nie składali zeznań niekorzystnych dla powódki. Kilkakrotnie również informował Sąd o przekazaniu informacji o przedmiotowej sprawie Ministrowi Sprawiedliwości Z. Z..

(okoliczności bezsporne,

dowód:

kopia pisma K. C. do Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu z 24.11.2014 r. – k. 11;

kopia pisma Z. S. do Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu z 24.11.2014 r. – k. 12-13;

kopia pisma Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu – k. 166

pismo Komendy Miejskiej Policji w G. z 22.04.2015 r. – k. 210;

kopia pisma K. w G. z 10.04.2015 r. – k. 345;

pismo Z. S. (1) – k. 374-377;

kopia protokołu sprawy IC 2941/14 – k. 382-385

zeznania świadka M. P. – k. 369-370

zeznania pozwanej J. B. (1) - k. 430-431v)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznania świadków oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków W. O. (1), M. L. (1), M. L. (2), S. B., R. O., W. M., L. S., S. N., M. P., J. S.. Zeznania te są jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka Z. S. (1), które pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek ten ma wyraźne tendencje do kreowania własnej rzeczywistości, której obraz całkowicie różni się z faktami. Z. S. (1) dał się poznać jako człowiek, który ma potrzebę skupiania na sobie uwagi innych i w tym celu formułuje całkowicie dowolne osądy o innych oraz o różnych wydarzeniach. Potrafi też manipulować innymi, co było wyraźnie widoczne w zeznaniach powódki. Sąd miał wrażenia jakby świadek przyszedł do Sądu aby wygłosić swoje przemówienie. Nie odpowiadał konkretnie na zadawane mu pytania.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania pozwanej J. B. (1), które są spójne, logiczne, konsekwentne i znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd w części dał wiarę zeznaniom powódki, w takim zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym. Sąd nie dał wiary powódce odnośnie przedstawianej przez nią sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanej, a w szczególności wysokości zarobków pozwanej. Zaświadczenie o zarobkach pozwanej nie budzi żadnych wątpliwości co do jego wiarygodności i zgodności z prawdą. Za całkowicie oderwane od rzeczywistości należało uznać twierdzenia jakoby pomoc kuchenna w restauracji zarabiała 5.000 zł, zaś osoba pracująca na pół etatu jako dowożąca jedzenie na wynos zarabiała 3.000 zł. W ocenie Sądu za wyolbrzymioną należało uznać informację powódki o jej stanie zdrowia, który jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, nie zmienił się znacznie od kilku lat, gdy powódka podejmowała jeszcze prace dorywcze jako pomoc w opiece nad osobami starszymi.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki w postaci dokumentów załączonych do pisma z dnia 18.02.2016 r., w tym kserokopii opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego przy Sądzie Okręgowym w Toruniu wydanej w sprawie I. N. 556/15; wniosek o przeprowadzeni dowodu z akt Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu 1 Ds. 105/15 oraz dowodu z akt III Nsm 556/15, uznając że dowody te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

W myśl art. 133 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. 2012.788 j.t; dalej: kro) poza wypadkiem roszczeń alimentacyjnych dzieci, które nie są jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, w stosunku do rodziców, uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2).

Stosownie natomiast do treści art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pozostawanie w niedostatku stanowi ogólną przesłankę powstania obowiązku alimentacyjnego. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę, lecz było przedmiotem rozważań podejmowanych zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie prawniczej. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tezy III uchwały z 1987 r. w sprawach alimentacyjnych wyjaśnił, iż „niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb”. Sąd Najwyższy doprecyzował to pojęcie, uznając, że za znajdujące się w niedostatku należy uważać osoby, które nie mogą własnymi siłami zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb, nie posiadają własnych środków w postaci wynagrodzenia za pracę, emerytury czy renty ani też dochodów z własnego majątku.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powódka nie udowodniła istnienia przesłanek obowiązku alimentacyjnego określonych w art. 133 § 1 kro i 135 § 1 kro. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie potwierdziło aby powódka znajdowała się w niedostatku, żyła „na skraju nędzy” lub wielokrotnie chodziła głodna, na co wskazywała w pozwie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powódka nie jest całkowicie pozbawiona źródła dochodu. Otrzymuje ona stałą rentę rodzinną w wysokości 844,45 zł, z czego potrącane są kwoty: 211,11 zł tytułem prowadzonej przeciwko powódce egzekucji, 40,00 zł tytułem zaliczki na podatek do urzędu skarbowego i 76,00 zł tytułem składki na ubezpieczenie zdrowotne. Powódka otrzymuje co miesiąc przelew w wysokości 517,34 zł. Jak zeznała powódka, za kilka miesięcy skończy spłacać zaciągnięte pożyczki których dotyczy postępowanie egzekucyjne i będzie zwolniona z potrąceń.

Powódka zaciągała pożyczki lub kredyty, których następnie nie spłacała, doprowadzając do tego, że toczy się przeciwko niej postępowanie egzekucyjne. Gdyby nie to, otrzymywałaby ona co miesiąc do ręki kwotę 728,45 zł. Powódka przynajmniej kilkakrotnie prosiła również inne osoby, w tym pozwaną, o zaciąganie pożyczek, z których czerpała zyski. Osoby te zostały następnie zmuszone do samodzielnej spłaty tych pożyczek, gdyż powódka nie dawała im pieniędzy na spłatę. Część tych pożyczek i kredytów powódka zaciągała w celach konsumpcyjnych, aby nabyć nowe meble, okna, zrobić remont mieszkania. Jak zeznała J. B. (1), powódka nigdy nie przejmowała się konsekwencjami, twierdząc, że potem będzie się martwić. Jej zachowanie należy uznać za lekkomyślne. Jak sama powódka stwierdziła „poszalałam i płacę do dziś”.

Powódka nie wykazała okoliczności podnoszonej przez nią w piśmie procesowym, że spadek po mężu otrzymała z ogromnym zadłużeniem i z tego powodu była zmuszona brać pożyczki oraz że musiała zapłacić zachówek dwóm synom męża. Z zeznań świadków oraz pozwanej wynika, że to powódka zaciągała pożyczki za życia męża. Nie toczyła się natomiast żadna sprawa o zachówek po A. C..

Obecnie powódka prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze Z. S. (1), z którym pozostaje w związku od września 2014 r. Sytuację majątkową powódki należało więc oceniać z uwzględnieniem tego faktu i biorąc pod uwagę dochody Z. S. (1). (...) powódki otrzymuje emeryturę w wysokości około 1.100 zł. Należy zauważyć, że powódka starała

się za wszelką cenę wykazać, iż nie tworzy ona związku ze Z. S. (1), przedstawiając go jako lokatora, któremu wynajmowała mieszkanie. Twierdziła też że nie może ona być w związku z mężczyzną, gdyż od czasu urodzenia córki nigdy nie współżyła z żadnym mężczyzną z uwagi na jej stan zdrowia po krwotoku jakiego doznała. Przedmiotem zainteresowania Sądu nie było jednakże ustalenie jakie formy wspólnego pożycia występują pomiędzy powódką a Z. S. (1). Należy pamiętać, że powódka do 2012 r. pozostawała w związku małżeńskim i w tym wypadku nie kwestionowała tworzenia związku z mężem i prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, mimo że, jak twierdzi, nie mogła podejmować współżycia fizycznego. Związek dwojga ludzi i wspólne prowadzenie gospodarstwa domowego nie musi opierać się na współżyciu fizycznym. Powódka poznała Z. S. (1) poprzez internetowy portal „randkowy” i spowodowała jego przyjazd z W. do G.. Jak zwierzała się wnukom - potrzebowała towarzysza. Następnie zamieszkała ze Z. S. (1) i jego córką, a po kilku miesiącach wspólnie z nim wyprowadziła się z dotychczasowego mieszkania i zamieszkała w wynajętym wraz ze Z. S. (1) mieszkaniu. Obecnie dzielą się oni kosztami utrzymania w ten sposób, że Z. S. (1) opłaca koszty utrzymania mieszkania, wynoszące około 900 zł, zaś powódka ponosi koszty wyżywienia, przygotowując posiłki dla nich obojga. Należy zauważyć, że Z. S. (1) towarzyszył powódce na każdym terminie rozprawy, pozostając na korytarzu sądowym, a także przybywał z nią do sądu, gdy powódka chciała przeglądać akta sprawy lub zasięgać informacji. K. C. (1), mimo bardzo negatywnych opinii wszystkich członków swojej rodziny na temat Z. S. (1), wyprowadziła się z nim ze swojego mieszkania, choć nie było ku temu żadnych podstaw. W ocenie Sądu K. C. (1) pozostaje w związku ze Z. S. (1), a wobec tego każdy z nich obowiązany jest przyczyniać się do zaspokajania wspólnych potrzeb. Analogiczna sytuacja występuje w przypadku pozwanej, której związek z W. O. (1) również jest związkiem partnerskim, a na którego dochody kilkakrotnie powoływała się powódka.

Do 15 stycznia 2015 r. powódka była właścicielem udziału we własności nieruchomości wspólnej wynoszącego 5/20 części, z którym związane jest prawo własności niewyodrębnionego lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni 39 m², w którym mieszkała powódka. W mieszkaniu tym powódka zamieszkiwała od wielu lat, uprzednio jeszcze z mężem, który zmarł w 2012 r.

Powódka samodzielnie podjęła decyzję o wyprowadzeniu się ze swojego mieszkania i wynajęciu większego mieszkania o powierzchni około 69 m² przy ul. (...) razem ze Z. S. (1). Najemcą obecnie zamieszkiwanego przez nich mieszkania przy ul. (...) jest partner powódki, który ponosi koszty utrzymania tego mieszkania. Powódka zaś ponosi koszty wyżywienia swojego i Z. S. (1). Zdaniem Sądu, gdyby sytuacja powódki była na tyle trudna, żeby można określić ją pojęciem niedostatku, to powódka nie wyprowadziłaby się z mieszkania, w którym spędziła wiele lat życia, w którym miała zapewnione wszelkie swoje potrzeby. Wprawdzie standard tego mieszkania nie był wysoki z uwagi na brak wanny lub prysznic i potrzebę dokonania odświeżenia oraz wymiany drzwi wejściowych, jednak mieszkanie to miało dostęp do wody i prądu oraz wszelkie niezbędne meble i sprzęty. Powódka mogła też w każdym momencie korzystać z wanny w mieszkaniu córki (pозwanej). Rodzina pozwanej niejednokrotnie proponowała też powódce pomoc w remoncie mieszkania, jak też planowała zakup dla powódki nowych drzwi wejściowych. To ostatnie nie doszło od skutku z uwagi na znaczne pogorszenie stosunków rodzinnych po zamieszkaniu z powódką Z. S. (1). Mieszkanie to miało również źródło ogrzewania. Znajdował się w nim sprawny piec, zaś w krótkim czasie miały być przez pozwaną zamontowane kaloryfery centralnego ogrzewania. Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadka Z. S. (1) co do niesprawności pieca. Z zeznań innych świadków, jak i pozwanej wynika, że nie było żadnych problemów z ogrzewaniem mieszkania powódki, a w mieszkaniu było zawsze ciepło, a nawet za ciepło. Koszty utrzymania tego mieszkania były stosunkowo niewielkie. Było to mieszkanie własnościowe i bezczynszowe. Obecnie powódka mieszka w lokalu, którego utrzymanie wymaga nakładów w wysokości około 900 zł miesięcznie.

Ponadto należy zauważyć, że powódka po tym jak wyprowadziła się z mieszkania, miała możliwość czerpania korzyści z jego wynajęcia. Początkowo miała taki plan i wezwała nawet osobę z biura pośrednictwa nieruchomości celem ewentualnej wyceny mieszkania. Powódka rozważała też jego sprzedaż. Ostatecznie, z niezrozumiały dla Sądu powodów, powódka w dniu 12 stycznia 2015 r. podpisała wysoce niekorzystną dla siebie umowę przeniesienia własności swojego udziału w nieruchomości wspólnej i niewyodrębnionego lokalu na osobę trzecią, na zabezpieczenie. Zgodnie z zawartą umową powódka dostała od P. D. pożyczkę w wysokości 8.000,00 zł, a zabezpieczeniem spłaty tej pożyczki była własność nieruchomości powódki. Powódka miała formalnie możliwość odzyskania własności

nieruchomości, jeśli do połowy stycznia 2016 r. spłaciłaby tę pożyczkę w kwocie 11.000 zł. Sama K. C. (1) już na rozprawie w czerwcu 2015 r. oceniała możliwość tej spłaty jako mało prawdopodobną. Faktycznie powódce nie udało się spłacić zaciągniętej pożyczki i nie odzyskała ona własności nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty. Oznacza to, że powódka obecnie nie jest już właścicielką swojego dotychczasowego mieszkania. Mieszkanie to zostało sprzedane przez P. D. osobom trzecim już w listopadzie 2015 r. za kwotę około 50.000 zł. Biorąc pod uwagę, że P. D. poniósł pewne nakłady na remont tego mieszkania, można uznać, że wartość za jaką powódka mogła samodzielnie sprzedać swoje mieszkanie, to kwota około 40.000 zł. Tymczasem powódka w zamian za własność swojej nieruchomości otrzymała 8.000 zł. Tym samym można uznać, że K. C. (1) niekorzystnie rozporządziła swoim mieniem na kwotę około 32.000 zł. W ocenie Sądu, skoro powódka na tak niekorzystnych zasadach wyzbyła się własności udziału w nieruchomości, jej postępowanie należało ocenić negatywnie, zwłaszcza w kontekście żądania alimentów i powoływania się na stan niedostatku. Skoro powódka planowała opuszczenie swojego mieszkania, mogła uczynić to w sposób pozwalający jej na uzyskanie kwoty odpowiadającej faktycznej wartości nieruchomości. Takie postępowanie powódki spowodowało niezasadne uszczuplenie jej majątku.

Należy także zauważyć, że powódka wyprowadzając się ze swojego mieszkania i powierzając je P. D., pozostawiła w nim wszystkie swoje rzeczy, nie troszcząc się o ich los. Jak podaje powódka zostały tam wszystkie jej najlepsze ubrania, przedmioty codziennego użytku, pościel. Powódka już wcześniej wyrzuciła swoje meble, aby umożliwić Z. S. (1) wstawienie jego własnych. Skoro powódka bezrefleksyjnie wyzbywa się własności rzeczy, to świadczy to albo o skrajnej nieodpowiedzialności, albo o tym, że de facto powodzi jej się znacznie lepiej, niż sama to przedstawia.

W ocenie Sądu K. C. (1) jest osobą, która bez trudu potrafi kreować swój wizerunek jako pokrzywdzonej przez los i przez rodzinę. Nie stanowi dla niej żadnej trudności mówienie nieprawdy, pozorowanie płaczu, zwracanie się przeciwko rodzinie, gdy tylko może to przynieść jej jakąś korzyść. Na potrzeby przedmiotowego procesu sądowego K. C. (1) starała się stwarzać pozory osoby bardzo schorowanej, niezdolnej do samodzielnego wykonywania codziennych czynności. Powódka związała się z osobą, która w krótkim czasie doprowadziła do skłócenia jej z całą rodziną i środowiskiem, w którym mieszkała. Do momentu poznania Z. S. (1) powódka żyła w zgodzie z rodziną, uzyskiwała od niej pomoc i uczestniczyła w życiu rodzinnym jako jej pełnoprawny członek. Miała swoje mieszkanie o powierzchni 39 m², które była w stanie utrzymać ze swoich dochodów. Nie chodziła nigdy głodna i zawsze mogła liczyć na pomoc córki i wnuków. Obecnie powódka przygląda się bez sprzeciwu, jak jej konkubent kieruje przeciwko jej córce różnego rodzaju postępowania: karne, administracyjne, cywilne. J. B. (1) zawsze pomagała matce w potrzebie, np. wykładając duże sumy celem spłaty przez powódkę pożyczek. Nie odmawiała jej pomocy.

Kolejną okolicznością mającą istotne znaczenie z punktu widzenia istnienia obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem powódki jest zdolność do zarobkowania powódki przez świadczenie pracy jako opiekunka osób starszych. K. C. (1) jeszcze do września 2014 r. miała zawartą umowę zlecenia, w ramach której świadczyła pracę jako opiekun osób starszych w ramach Polskiego Czerwonego Krzyża. W chwili wprowadzenia się do powódki Z. S. (1) sprawowała ona opłatnie opiekę nad osobą starszą, która była dowożona do jej mieszkania. Zrezygnowała z tego źródła dochodu tylko ze względu na to, że przeszkadzało to Z. S. (1). Powódka nie wykazała skutecznie, że jej obecny stan zdrowia różni się od tego z września 2014 r. Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2015 r. powódka podała, że opiekuje się starszą panią mieszkającą po sąsiedzku godzinę dziennie bez wynagrodzenia. Podała też, że miała propozycję pracy z PCK za 5,30 zł za godzinę, a nie podjęcie tej pracy tłumaczyła odległością. Późniejsze twierdzenia powódki, że jej stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie takiego sposobu zarobkowania, nie zostały udowodnione. Powódka starała się pokazać się Sądowi jako osoba bardzo schorowana, niezdolna do samodzielnego funkcjonowania i wymagająca osoby trzeciej do pomocy. Na jednym w terminów rozpraw celowo wskazywała na potrzebę składania przez nią wyjaśnień w pozycji siedzącej z uwagi na jej stan zdrowia. Tymczasem, jak wynika z zeznań świadków i pozwanej, była ona widywana gdy bez problemu przemieszczała się sama po mieście, samodzielnie robiła i nosiła ciężkie zakupy. Niejednokrotnie także była widywana ze starszą osobą, co wyglądało jak gdyby sprawowała nad nią opiekę. Podczas przesłuchania powódka przyznała, że zdarzyło się kilkakrotnie w ostatnim czasie że pomogła odpłatnie starszej osobie, np. jadąc z nią do lekarza czy na zakupy. Zeznała również, że wieszała tej osobie firanki w oknach oraz odpłatnie zmywała naczynia. Wprawdzie zgodnie z twierdzeniem powódki otrzymała za to niewielką odpłatność, około 20 zł, jednak

należy zauważyć, że fakt ten przeczy wcześniejszym twierdzeniom powódki o jej fatalnym stanie zdrowia i kondycji, uniemożliwiającej jakąkolwiek formę zarobkowania.

Z przedłożonej przez powódkę dokumentacji medycznej i zaświadczeń lekarskich nie wynika, aby jej stan zdrowia uległ w ostatnim czasie znacznemu pogorszeniu. Powódka od wielu lat choruje na niedoczynność tarczycy i nadciśnienie. Pozwana zaprzeczała informacjom powódki o jej złym stanie zdrowia, wskazując na potrzebę udowodnienia przez powódkę tej okoliczności. Powódka na potwierdzenie swojego złego stanu zdrowia przedłożyła zaświadczenie lekarskie wydane przez lekarza orzecznika ZUS-u w dniu 4.02.2002 r. świadczące o istnieniu u niej chorób przewlekłych, w tym choroby niedokrwiennej serca i zwyrodnienia kręgosłupa. Należy jednak zauważyć, że jeszcze przez długi okres od tej diagnozy lekarskiej powódka świadczyła pracę. Sam fakt iż powódka choruje na niedoczynność tarczycy i nadciśnienie oraz fakt bycia w wieku emerytalnym nie przesądza jeszcze o niemożliwości zarobkowania poprzez pracę, jeśli sytuacja finansowa do tego zmusza.

Istnieniu niedostatku powódki pośrednio przeczy również fakt zawierania przez nią w poprzednio zajmowanym mieszkaniu umów na odbiór telewizji cyfrowej z bardzo szerokim dostępem do kanałów telewizyjnych oraz posiadanie przez nią dostępu do Internetu i korzystanie z płatnych portali internetowych. Z przedłożonej do akt kserokopii wezwania do zapłaty dla K. C. (1) z 5.11.2014 r. za Cyfrowy P., wynika, że miała ona wykupiony m.in. (...) za 99,80 zł i (...) za 40,00 zł. Potwierdzeniem korzystania przez powódkę z Internetu i portali „randkowych” jest fakt poznania przez nią Z. S. (1) za pomocą Internetu na portalu (...). Skoro powódka wydatkowała swoje pieniądze na takie zbytki, to trudno doszukiwać się u niej stanu nędzy.

Warty zaznaczenia jest także fakt, że z rozliczeń rocznych PIT za 2013 r. powódki i pozwanej wynika, że to powódka uzyskała nieznacznie większy dochód za 2013 r. Wskazuje to na istnienie dotąd podobnej stopy życiowej obu stron procesu.

Ponadto podkreślić należy, że powódka nie udowodniła wysokości swoich usprawiedliwionych potrzeb oraz zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanej co dołożenia na jej rzecz kwoty 2.000,00 zł miesięcznie. Kwota dochodzonych przez powódkę alimentów jest bardzo wysoka, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że powódka nie wskazała na żadne szczególne okoliczności, które wskazywałyby na tak wielkie potrzeby.

Odnosnie zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanej J. B. (1) wykazała, że uzyskuje ona wynagrodzenie w wysokości 1.237,20 zł netto miesięcznie, zaś jej konkubent około 750-800 zł miesięcznie. Z zaświadczenia o zatrudnieniu W. O. (1) w restauracji (...) i zarobkach wynika że uzyskuje ona wynagrodzenie w kwocie 652,65 zł netto miesięcznie /k. 71/. Jak zeznała pozwana otrzymuje on także niewielkie napiwki, które w stosunku miesięcznym przynoszą dla niego dodatkowy dochód około 150 zł. Z kserokopii PIT 37 za 2013 r. pozwanej wynika roczny dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 15.232,68 zł /k. 90-93/, zaś W. O. (1) w wysokości 6.948,84 zł /k. 94-95/.

Powódka odnośnie sytuacji majątkowej swojej córki podała m.in. że zarabia ona 5.000 zł miesięcznie. Twierdzenia powódki są w tym zakresie bardzo ogólne i nieudowodnione. Z zaświadczenia o zarobkach z zakładu pracy pozwanej wynika uzyskiwanie przez nią dochodów w wysokości 1.237,20 zł netto miesięcznie. Zasady doświadczenia życiowego również nie pozwalają na ustalenie, że pracownik fizyczny w restauracji w G., którego pensja zasadnicza wynikająca z umowy o pracę wynosi 1.237,20 zł netto, uzyskuje faktycznie zarobki rzędu 5.000 zł. Za niewiarygodne Sąd uznał w tym zakresie zeznania świadka Z. S. (1), który twierdził jakoby pozwana mówiła mu iż uzyskuje tak wysokie zarobki.

Kwota żądanych w pozwie alimentów wykracza znacznie poza miesięczne dochody uzyskiwane przez pozwaną.

Mając powyższe na uwadze, uznając że powódka nie udowodniła istnienia przesłanek do zasądzenia na jej rzecz alimentów od pozwanej, Sąd oddalił powództwo K. C. (1).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., uznając iż sytuacja majątkowa powódki uzasadnia nie obciążanie jej kosztami postępowania.

Jednocześnie o kosztach adwokackich Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 635 ze zm.) w związku z § 7 ust. 1 pkt 11 i § 2 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461), gdyż koszty pełnomocnika ustanowionego z urzędu nie zostały uiszczony w całości ani w części.

W ocenie Sądu zasadne było zasądzenie na rzecz pełnomocnika 6-krotności stawki minimalnej (60 zł) z uwagi na nakład pracy pełnomocnika i czas trwania postępowania.

ZARZĄDZENIE

1) odnotować;

2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełn. powódki

3) z wpływem lub za 21 dni.

G., 23.03.2016 r.